

خانه‌های

فردا

مسابقه بین‌المللی معماران جوان

به مناسبت سال بین‌المللی جوانان، یونسکو، با همکاری اتحادیه بین‌المللی مهندسين معمار، یک مسابقه بین‌المللی برای معماران جوان در زمینه «خانه‌های فردا» تنظیم کرد. برای شرکت در این مسابقه بین‌المللی هفتاد و دو کشور آمادگی خود را اعلام کردند و یادآور شدند که برای انتخاب پنج طرح از مجموع طرح‌های دانشجویان دانشکده فنی و استیتوها و مهندسين جوان زیر ۳۵ سال مسابقاتی داخلی برگزار خواهند کرد.

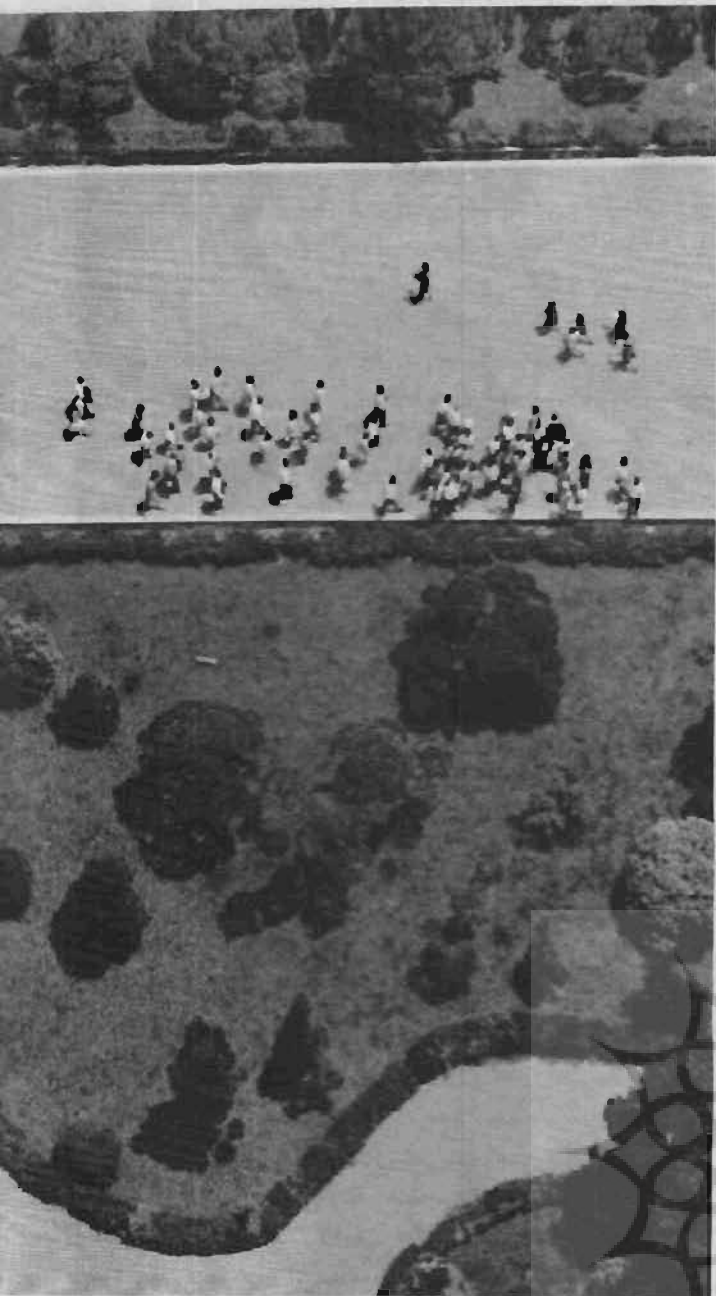
در این مسابقه بین‌المللی روش این است که طرح در دو تابلو به ابعاد ۷۰۰×۱۰۰۰ میلیمتر به نحوی ارائه گردد که نمایانگر ویژگیهای ساختمانی موردنظر مهندس معمار در چهارچوب عرف اجتماعی - فرهنگی هر کشور و شرایط محیط زیست آن باشد و در ضمن آخرین پیشرفتهای علمی و تکنولوژی نیز به کار گرفته شده باشد.

در ماه مه ۱۹۸۴ هیئت داورى بین‌المللی مرکب از هشت عضو و به ریاست کنزو تانگه از ژاپن، برای انتخاب ده طرح برنده از مجموع طرح‌های پیشنهادی، در مقر یونسکو در پاریس تشکیل جلسه داد. در شرایط مسابقه آمده است که ساکت پروژه‌های برنده در «غرفه جهانی خانواده ملل متحد» نمایشگاه بین‌المللی تسوکوبا که از ۱۷ مارس تا ۱۶ سپتامبر ۱۹۸۵ در ژاپن برگزار می‌شود، به نمایش گذاشته خواهد شد. موضوع اصلی نمایشگاه عبارت است از «خانه مسکونی و پیرامون آن - علم و فناوری در خدمت خانه انسانی». یونسکو با همکاری هواپیمایی ژاپن یک برنامه سفر دو هفته‌ای به ژاپن برای برندگان مسابقه به منظور بازدید از «نمایشگاه تسوکوبا ۸۵» ترتیب داد. در صورتی که طرح برنده کار دسته‌جمعی می‌بود، یک تن از آنان برای این سفر انتخاب می‌شد.

هیئت داورى در خلال ارزیابی طرح‌های پیشنهادی متوجه شد که مفهوم «آینده» و اندیشه «فردا» برحسب بافت اجتماعی - فرهنگی و اقتصادی اجتماعات مختلف تفاوت می‌یابد... بسیاری از مهندسين طراح اذعان دارند که هم اکنون نیز طراحی خانه‌ها، به نحوی که پاسخگوی نیازهای زمان و مردمان امروز و آرزوهایشان باشد، کار دشواری است. از سوی دیگر نباید از یاد برد که خانه‌های فردا، امروز احداث می‌شوند و در طرح آنها از آگاهیه و نظریه‌ها و فنون امروز کمک می‌گیریم. ضمناً در بسیاری از کشورها خانه مسکونی فردا چیزی نخواهد بود جز بخش کم و بیش مهمی از همین خانه‌های کنونی که برای تطابق با شرایط آینده لزوماً باید دستکاری شوند.

«از پروژه‌های پیشنهادی این نکته آشکارا به چشم می‌خورد که در پشت انگیزه‌های پیشنهاد تأسیس شهرهای مختلف دیدگاه‌های متفاوتی وجود دارد. اگر طرح‌های تخیلی و رؤیایی را کنار بگذاریم، در بسیاری از موارد با پیشنهاداتی واقعبینانه مواجه می‌شویم که نشان می‌دهند مهندسان طراح جوان نه تنها به هماهنگی طرح‌ها با محیط زیست بلکه به همبستگی این طرح‌ها با شرایط اجتماعی نیز توجه دارند. علاوه بر این، بسیاری از طرح‌ها نشان می‌دهند که در چندسال اخیر در امر آموزش و تربیت مهندسان طراح تنوع فراوانی به وجود آمده و بسیاری از مدارس معماری کشورهای در حال رشد تا حد زیادی از خود استقلال فکر نشان می‌دهند و بخوبی آگاهی دارند که ویژگیهای اجتماعی - فرهنگی سرزمین یا محیط کار آینده فارغ‌التحصیلان را باید در تعلیمات خود مورد توجه قرار دهند.»

گزارش مربوط به طرح‌های برنده (از صفحه ۸ تا ۱۷) با مقاله کنزو تانگه، رئیس هیئت داورى آغاز شده است. وی طی این مقاله دیدگاه‌ها و نظریات خود را به عنوان مهندس طراح و شهرساز شرح می‌دهد. نقل قولها از متون صاحبان طرح‌ها استخراج شده است.

مخل و باغ گردشگاه آیس، ژاپن.

هنر معماری از

نوشته کنزو تانگه

هنگامی که در سال ۱۹۳۸ از دانشگاه فارغ‌التحصیل شدم، معماری نوین به دام شکلگرایی افتاده بود. نهضت جدید که به خود برچسب عقلگرایی و کارکردگرایی می‌زد و همه سخن و سبکهای گذشته را رد می‌کرد، «جعبه سفید» را - که در عمل نقطه آغازی بیش نبود - هدف نهایی می‌دانست. این نهضت از هر اندیشه‌ای که متکرر شیوه‌های گذشته می‌شد بگری می‌استقبال می‌کرد و من بر این عقیده بودم که معماری، با این روش، در راه از دست دادن قدرت حیاتی خویش است. در آن هنگام تحت تأثیر نظریات لوکوربوزیه بودم، و وی را تنها طراحی می‌دانستم که کار خویش را در بالاترین سطح هنر معماری قرار می‌دهد. همچنین بشدت مجذوب معماری دوره رنسانس و هنر میکلانژ شده بودم. مطالعه در هنر میکلانژ مرا قادر به درک عظمت یونان و روم باستان کرد. من بویژه به مجموعه‌ای از نقاشیهای بزرگ، که میدانهای عمومی یونان و روم

Photo Georg Gensler © Rapido, Praha

از دیدگاه من

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

کارمندان، مراجعه کنندگان و غیره در نظر گرفته شود. تنوع این نیازهاست که به نگرش اسلوب‌شناسانه برای شناخت کارکردهای حقیقی ساختمان شهرداری اهمیت می‌بخشد و همین جاست که مفهوم سنخشناسی کارکردها پدید می‌آید.

بر ماست که از میان این نیازها و کارکردهای اختیاری آن دسته را که انسانیت، اساسیت، و آینده‌نگرتر باشند برگزینیم؛ و سنخشناسی کارکردها با چنین محتوای متافیزیکی ابعادی نمادین می‌یابد.

کار من در طرح [بازسازی] شهر هیروشیما باعث شد که مفاهیم خاصی در ذهن من تکوین یابد و به کمک این مفاهیم توانستم رابطه میان معماری و شهر را ارائه دهم. بدین ترتیب بود که «مرکز» و «پارک صلح» قلب این شهر - یادبود را تشکیل داد.

آنگاه احساس کردم که افزودن عنصر جدیدی به وظایف چهارگانه‌ای که در منشور آتن* آمده است ضرورت دارد - عنصری که تمامیت و مرکزیت را به شهر اعطا کند. این عنصر همان «هسته مرکزی شهر» است که به دیگر شهرها نیز امکان می‌دهد همانند هیروشیما به ... ساختاری دست‌نابند. در باقیم که هر جا مسئله محل گردمباییهای عمومی مطرح است نظر مهندس معمار باید فراتر از مسائل کارکردی رفته، مفاهیم عمومیتری را دربرگیرد.

در اثر آگاهی کامل از نقش اطلاعات در جامعه، چنین حس کردم که فضای شهری و معماری، که قبلاً بساز و نامحدود بود، عملاً جاذبه‌ای اعمال می‌کند. بیش از پیش حس می‌کردم که فضا، که قبلاً در نظر من ناشی از فاصله میان اشیای مادی بود، عملاً نیرویی دارد که اشیای مادی را به هم می‌پیونداند. رفته رفته بر آن شدم که فضا عملاً دارای نیروی فعال پیوند دهنده است. و این یقین تحولی اساسی در طرز تفکر نسبت به فن معماری و برنامه‌ریزی شهرها به وجود آورد.

ساختارها ابعاد مختلف دارند، ارتباطات پرتحرک دارای ساختارهای مادی است، ساختارها امکان انسجام عناصر را می‌دهند؛ فضا نیز خود پیامهایی را به مردم می‌رساند. در اصطلاح زیانشناسی، ساختار صرف و نحو پیامها و شبکه‌ای است که مردم از طریق آن با یکدیگر سخن می‌گویند. نتیجه اینسکه بدون گسختاندن مفهوم «ساختار» در اندیشه خود، درک مفهوم «ساختار» یا

فرهنگی ناپالوده و دیونیزوسی دانست. اما سنت، با آنکه برای من نقش کاتالیزور را داشت و در تکوین اندیشه‌های مؤثر می‌افتاد و در سراسر جریان آماده‌سازی و تهیه طرح‌های کارساز بود، در نتیجه نهایی آشکارا به چشم نمی‌خورد. این فقط نگرش کلی ما از طرح بود که از سنت الهام می‌گرفت ولی اسلوبشناسی ما کلاً با مسائل سنتی تفاوت داشت.

نقطه آغاز اسلوبشناسی ما اتخاذ نگرشی استفادی نسبت به کارکردگرایی بود، زیرا کارکردهای مختلف یک ساختمان ممکن است به تعداد استفاده کنندگانش متنوع باشند. بنابراین، در طراحی یک ساختمان مسی‌بایستی مجموعه کارکردهای احتمالی در نظر گرفته شود که این خود کاری اختیاری است.

به عنوان مثال، هنگام ساختن عمارت شهرداری لازم است تمام انواع نیازمندیهای شهردار، مشاوران،

باستان را به نمایش می‌گذاشت، علاقه‌مند شده بودم. در آن هنگام معماری سنتی ژاپن از جمله معبد «ایسه» (یکی از اماکن مقدس سنتی ژاپن)، که آن را نمونه اصیل هنر معماری ژاپن می‌دانستم، و همچنین کاخ «کاتسورا» توجه مرا سخت به خود جلب می‌کرد.

در سال ۱۹۴۶، برنامه‌ریزی بازسازی شهر هیروشیما به عهده من گذاشته شد. این تجربه برای من اهمیت بسزایی داشت، زیرا مرا با مشکل نفوذ دادن مبانی معماری معاصر در واقعیت ژاپنی که هنوز تحت تأثیر آثار سنتهای گذشته بود، آگاه ساخت.

با اینکه در آن هنگام بحث فزاینده‌ای پیرامون سنتها در گرفته بود احساس کردم که از سنت بایویی (که پایه جامعه اشرافی بود) به سنت جومونی (که در کوه خود مردمی بود) گرایش یافته‌ام. به تعبیری، می‌توان فرهنگ نام را فرهنگ بالوده و آبولونی، و فرهنگ جومونی را

* منشور آتن، در پایان کار چهارمین کنفرانس بین‌المللی معماری جهانی، که در سال ۱۹۳۳ منعقد شد، انتشار یافته است. این کنفرانس، به بررسی وظایف چهارگانه اصلی، که در آن هنگام برای یک شهر در نظر گرفته شده بود - یعنی: مسکن، تفریح، کار و ترابری - پرداخت.

◀ «مجموعه ساختمانهای» و یا «فضای شهری» محال است.

پیشنهاد ما در سال ۱۹۶۰ برای تجدید سازمان ساختاری شهر توکیو نخستین قدم در جهت جایگزینی نگرش کارکردی به وسیله نگرش ساختاری بود. در این طرح تلاش ما بر این بود که ساختار توکیو را از لحاظ تحرک و ارتباطات درک کنیم. از این رو پیشنهادی مبنی بر تجدید سازمان ساختاری شهر دادیم به نحوی که شهر را از حالت بسته و متحرکز (یعنی متمایل به مرکز) درآورده و به آن ساختار باز، خطی، و قابل توسعه بدهد.

از این دیدگاه مفهوم «محور شهری» که امروزه تقریباً همه آن را پذیرفته‌اند حاصل شد. در طرحی که برای توکیو داشتیم محور شهری، علاوه بر اینکه ساختاری مادی و طبیعی بود جنبه نمادین نیز داشت.

در جریان بحرانهای دهه ۱۹۷۰ پیچیدگی و تنوع مشکلات جهان باز هم افزایش یافت. در زمینه سیاسی، جهان شاهد تشنج در روابط میان بلوکهای شرق و غرب از یکسو و کشورهای تروتمند شمال و کشورهای در حال توسعه جنوب از سوی دیگر شد. علل مشکلات به حدی درهم پیچیده بود که رسیدن به راه حل مستقلی برای یکایک آنها را غیرممکن می‌ساخت. برای درک آنچه روی می‌داد به یک روش چند بعدی نیاز داشتیم. مشکلاتی که قبلاً با یک معادله خطی حل می‌شد، از آن پس باید از طریق معادلات چند بعدی حل و فصل می‌شدند. حتی برخی نیز مدعی شدند که هیچ روشی قابلیت پذیرش مطلق را ندارد. از این رو مصمم شدیم که از اندیشیدن درباره مشکلات دست بردارند و به جای آن پیرامون تنوع و تعدد معیارهای ارزیابی سخن بگویند، ولی به نظر من به جای تنوع چیزی جز آشوب و آشفتگی عاید نشد.

در چنین دوره‌هایی تمایلی بر آن است که مهندسان معمار را در مجموعه پیچیده و بفرنج جامعه [عصر] اطلاعات به کمک‌گشتگی بکشانند، و طراح با این احساس که نمی‌تواند به کسی جز خود اعتماد کند به نوعی از زیباشناسی بسیار فردی روی می‌آورد. از لحاظ تاریخی، در دوره‌های پایان قرن، مردمان تمایل به آن دارند که تمام ایمان و اعتقاد خود را تنها به زیبایی اختصاص دهند؛ همه زیباشناس می‌شوند، و چون قادر به تشخیص زیبایی متماسب با شرایط موجود نیستند، به جستجوی چیزهای

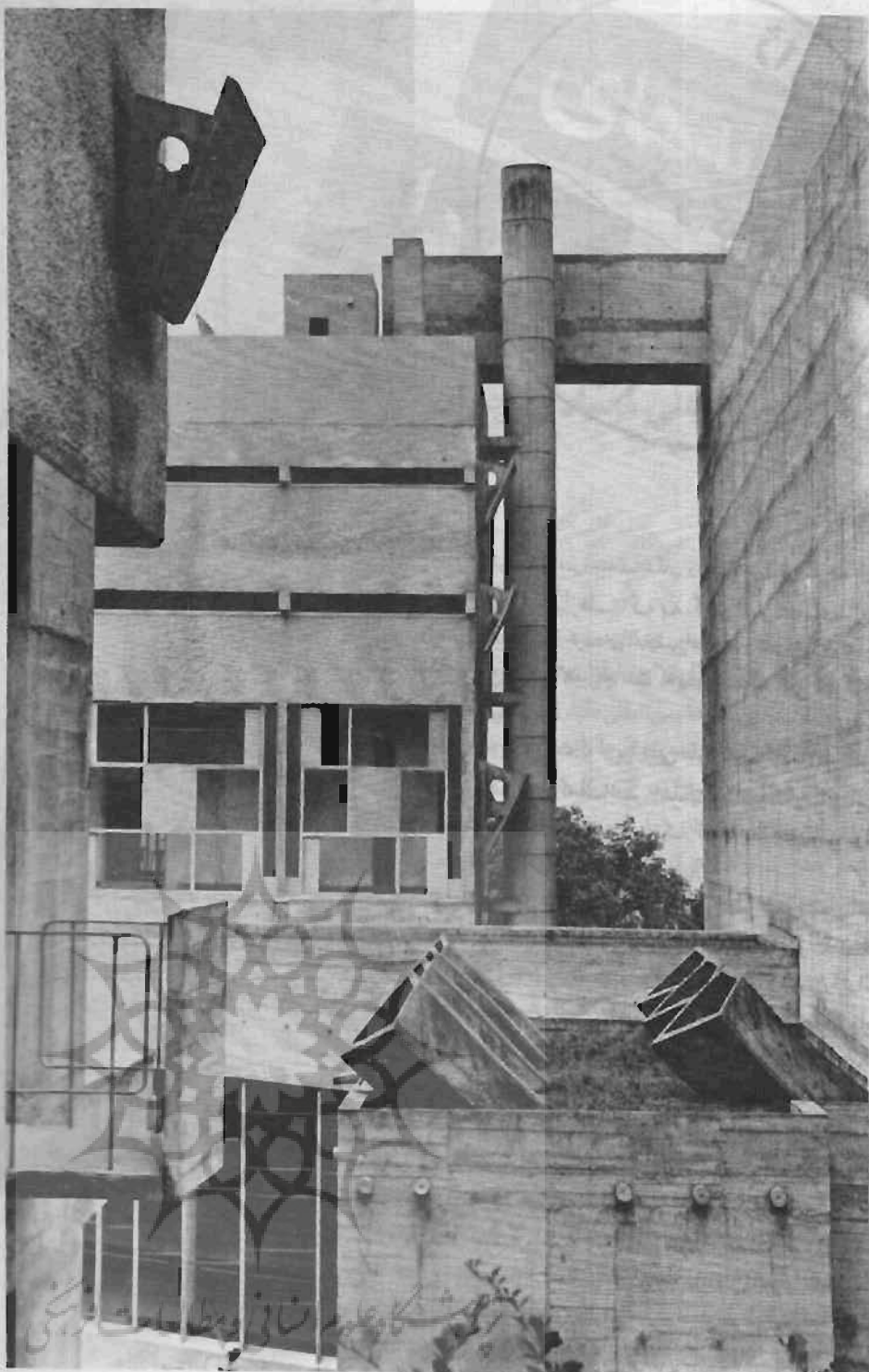
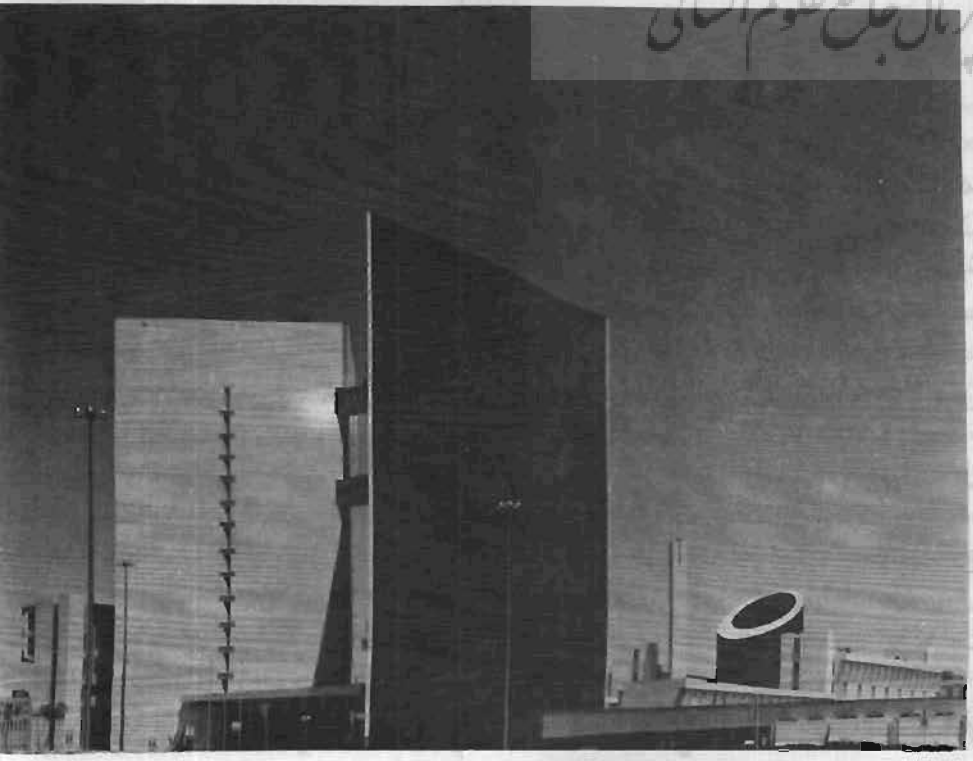

Photo Christophe Kuhn © Raaho, Paris

پرتال جامع علوم انسانی

بالا، گوشه‌ای از نمایی صومعه «نوتردام دولاتورت» (۱۹۵۷-۱۹۵۹)، یکی از آثار طراح فرانسوی سوییسی تبار به نام شارل ادوار ژانزه گریس (۱۸۸۷-۱۹۶۵) معروف به لوکوربوزیه، که کثرت‌تنگه تحت تأثیر افکار او قرار داشته است. این بنا نشان دهنده سلیقه خاص لوکوربوزیه در بهره‌برداری از تأثیرات فرم و آزادی عمل در به کارگیری بتون است؛ در اینجا بتون به حالت پرداخت نشده رها شده و اثر الوارهای قالب‌بندیها بر سطح آن دیده می‌شود.

این مجتمع ساختمانی در سال ۱۹۷۶ توسط کتزو تانگه در شهر ریاض عربستان سعودی بنا شده و مقر «بنیاد ملک فیصل بن عبدالعزیز» است. دفاتر بنیاد به طوری که در سطح پیشین تصویر دیده می‌شود در دو برج مثلثی شکل قرار دارند. این مجتمع وسیع، که به داشتن اشکال هندسی ساده متمایز است، علاوه بر بخشهای گوناگون، شامل مسجد، کتابخانه، آموزشگاه

کتزو تانگه موفق شد اشکال معماری نوین را با معماری سنتی ژاپن - که به عنوان میراث مردمی به جای مانده بود - تلفیق کند. از کهن ترین نمونه های این میراث زیارتگاه ایسه ویژه پیروان دیانت شیئتو است، که به احتمال قوی در قرن هفتم ساخته شده است. معبد درونی زیارتگاه در دست راست قرار دارد. کوشک های چوبی کوچک، که زیارتگاه را تشکیل می دهند، پیشرفت فن معماری در خانه های ساده روستاییان ژاپن باستان را به نیوت می رساند. این خانه ها پرستو نهایی قرار دارند و روی سقف شیب دار آنها، که از گاه و بسوفال پوشانده شده، الوارهایی چیده شده است.

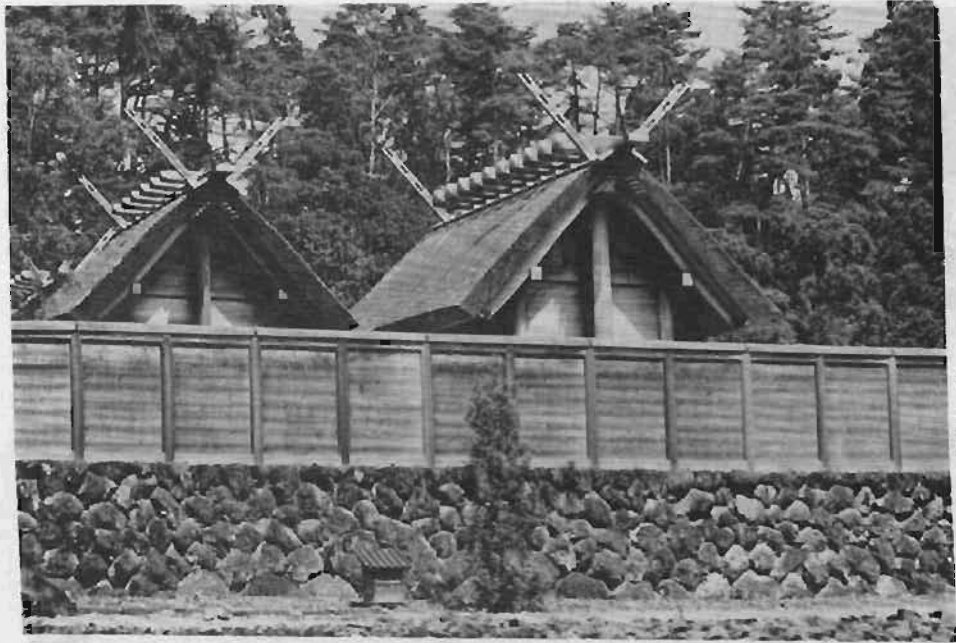

Photo Paolo Koch © Rapho, Paris

پایین، هتل امیر آکاساگا در توکیو، که به شکل یک برج ۲۰ طبقه است، به وسیله کتزو تانگه ساخته شده است. طرح این هتل هزار آسانی در سال ۱۹۷۲ به تصویب رسید و کار ساختمانی آن در ۱۹۸۲ خاتمه یافت. اگر چه بخشی از نمای این هتل با آلومینیم پوشانده شده، اما استفاده از شیشه های آینه ای سبکی و شفافیت مورد نظر طراح را تأمین کرده است.

تازه و غیرمتعارف بر می خیزند. آنان بدین اعتقاد می گردند که باید چیزی از گونه دیگر بیافرینند تا بتوانند خود را در این کثرت ارزشها نشان دهند. من تجربه های نوگرایی پسین را که در دهه ۱۹۷۰ ظاهر شد و نقطه مقابل معماری نوین بود بدین گونه تفسیر می کنم. به نظر من، معماری نوین دو دوره تحول را پشت سر نهاد؛ در دوره نخست خود را با جامعه صنعتی هماهنگ کرد، و در دوره دوم - که امروزه در آن به سر می بریم - باید خود را با جامعه [عصر] اطلاعات همساز کند.

نخستین دوره معماری نوین عبارت بود از پروژه های لوکوربوزیه و والتر گروپوس، که مبین جامعه صنعتی بود، و هر یک از آنها مظهری از هنر این دو استاد بینظیر هنر معماری محسوب می شد. اما کاری که من در راه آن می گویم تنها برای پاسخ گفتن به یک سؤال است: در جامعه [عصر] اطلاعات هنر معماری چه باید باشد؟

آشکارا احساس می کنم که معماری نوین وارد دومین دوره خود شده است. اگر چه در مورد اصطلاح «نوگرایی پسین» تعصیب ندارم، اما این اصطلاح نماینده امکانات و واژگان بصری تازه ای است که شاید سهمی در ایجاد یک زبان تازه برای عصر معماری در شرف تکوین داشته باشد.

با وجود این تصور نمی کنم که نوگرایی پسین بتواند بیانگر جامعه [عصر] اطلاعات باشد. بنابراین، هدف بررسیها و پژوهشهایم عبارت خواهد بود از کشف زبان معماری و شهری شایسته ای برای این جامعه جدید. ■

کتزو تانگه، ژاپن، مهندس معمار و شهرساز معروف بین المللی. از مهمترین آثار معماری آغاز فعالیتش سرکز صلح هیروشیما (۱۹۵۱ - ۱۹۵۶) است. از جمله دستاوردهای جدید هنر معماری وی هتل امیر آکاساگا در توکیو و بنیاد ملک فیصل بن عبدالعزیز در شهر ریاض عربستان سعودی است (به تصاویر ما رجوع کنید). در سال ۱۹۸۲ به عضویت فرهنگستان هنرهای زیبای پاریس انتخاب شد. این مقاله از متن سخنرانی وی، به همین مناسبت استخراج شده است.

Photo © Studio Mureau, Tokyo

خانه‌های فردا

ده طرح از سراسر دنیا

آرژانتین

مهندسین طراح

بیانا ا. بوزینی

ادواردو ا. گونزالز

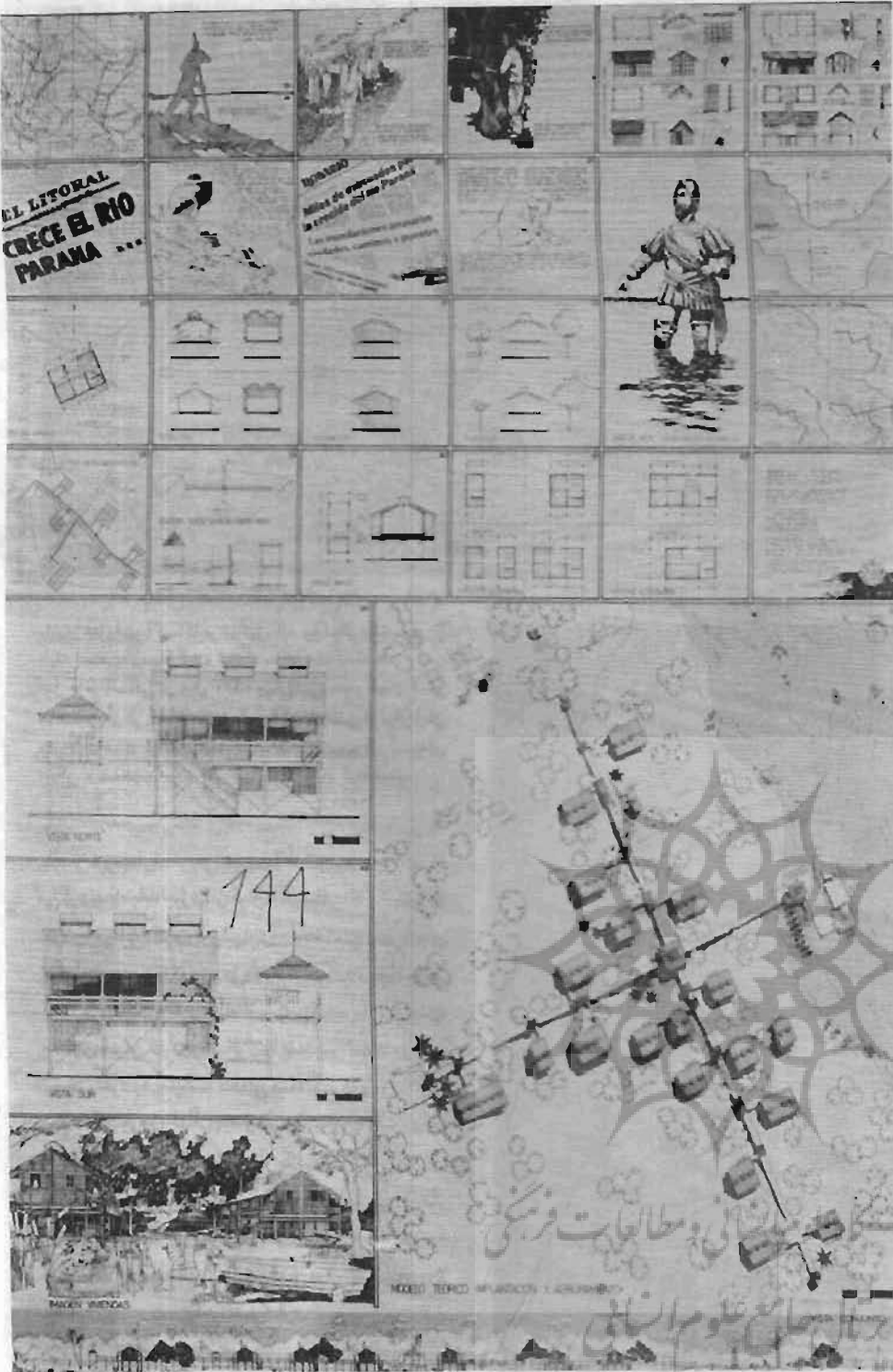
سوزانان. ناری

ادواردو ا.ج. پیلیگو

روبرتو ا. مونتوردی

طبیقاتی عظیم رودخانه پارانا صدها هزار تن را، که بیشتر آنان از شکارچیان و ماهیگیران هستند، به فواصل منظم متواری و پیمانه‌ها می‌کند. اکثر آنان دیگر نمی‌توانند به زندگی که در کراانه‌های این رودخانه بدان خو گرفته‌اند باز گردند و ناگزیر به اماکن «موقتی» پناه می‌جویند و در وضع تسبیعی به سر می‌برند.

هدف این پروژه یافتن راه حلی اضطراری برای این مشکل اساسی است به نحوی که به سیزدهگان امکان دهد به خانه‌های خود باز گردند و فعالیت خود را از سر گیرند، ولی در یک سطح سازماندهی پرترو از نوع گروهی، با تکیه بر یک شیوه خانه‌سازی جدید که در آن تکنولوژی جدید با روشهای سنتی به هم آمیخته باشد. این منازل در کناره‌ها ساخته می‌شود با تمام دستگانهایی لازم برای تولید و نگهداری گاز آلی و نیز تأسیسات تهویه و اجاقهای ذغالی مجهز است. در این ساختمانها که روی پایه‌های بلند ساخته می‌شوند و بنابراین از آسیب سیل در امان خواهند بود، مصالح موجود محلی از قبیل چوب و کاه و ترکه‌های بیدر شن به کار گرفته خواهد شد.

خانه‌های

فردها

جمهوری شوروی سوسیالیستی روسیه سفید

مهندسین طراح

والری گ. کسکوویچ

نیکولای ا. پوشکوف

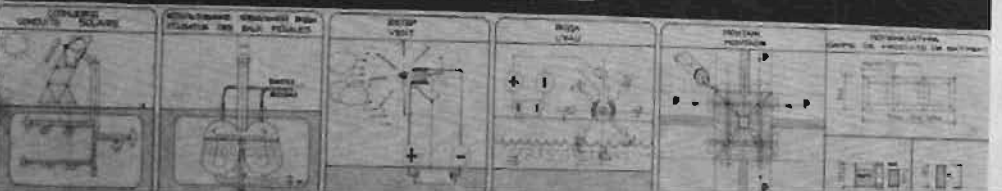
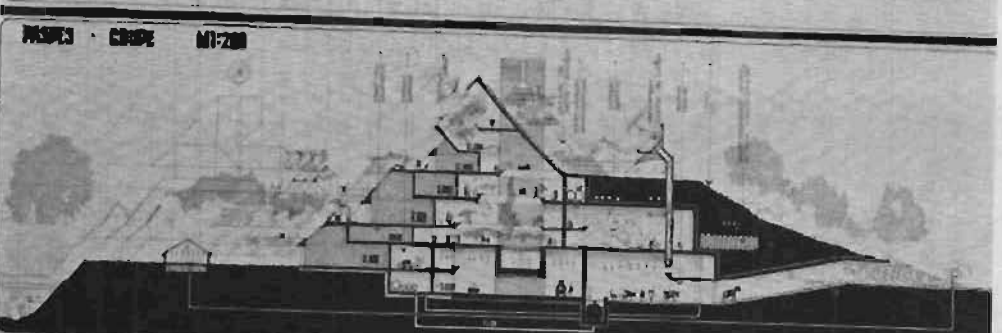
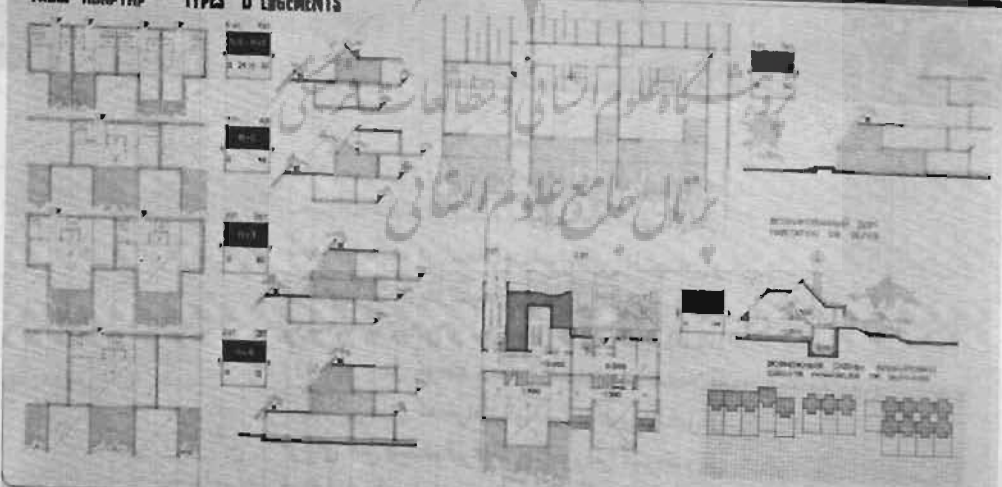
محل اجرای پروژه منطقه بولزی است که معنی لغوی آن زمینی جنگلی است که درختهای آن را قطع کرده باشند.

این منطقه باتلاقی و گود نزدیک به یک سوم خاک جمهوری روسیه سفید را دربر می‌گیرد. هدف این طرح ایجاد یک مجتمع بوم‌شناختی از نوع کشاورزی - صنعتی است که مشتمل بر واحدهای مسکونی، تولیدی و تدارکاتی می‌باشد. این مجتمع به یک سیستم مستقل تولید انرژی با استفاده از آفتاب و باد و آب و گازهای حاصل از ترکیبات زیستی، مجهز است. واحدهای مسکونی به سبک خاتا احداث می‌گردد که

همان سریناه چوبی سنتی دهقانان روسیه سفید است. برای اجرای این طرح از مصالح ساختمانی حاصل از بقایای مواد صنعتی و کشاورزی استفاده می‌شود. در این مجتمع هر واحد مسکونی بالکن بزرگی دارد. * این منطقه در جنوب غربی روسیه سفید و شمال غربی ایالت اوکراین واقع است.

TYPES D'LOGEMENTS

کوبا

مهندسین طراح
خورخه تامارگو گونزالس
البرتو رودریگز آلوارس
اندرس هرئانلس خیمنز
ماریسلا بیلا اگونیار

خانه‌های فردا

شش کارآمد از ۱۰ مطالعات فریبگی

هدف این پروژه وفق دادن جامعه روستایی پایه با تغییرات حال و آینده یک جامعه سومبالیستی گسترش یابنده در ابعاد اجتماعی، فنی، اقتصادی و فرهنگی است... در نتیجه این تحول تفاوت‌های شهر و روستا تا حد زیادی از میان می‌رود، و سرانجام افراد روستایی مبدل خواهند شد به تکنسینها، متخصصان یا کارگرانی ماهر که خواهند توانست به طور کامل از مزایای کل سیستم فرهنگی برخوردار گردند و در فعالیتهای اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و ابتکاری مشارکت نمایند. این طرح اجتماعات ۲۰۰۰ تا ۵۰۰۰ نفری را دربر می‌گیرد و بنا بر این روند کتونی گسترش شهرکهای وابسته به مراکز شهری بزرگ را متوقف می‌سازد.

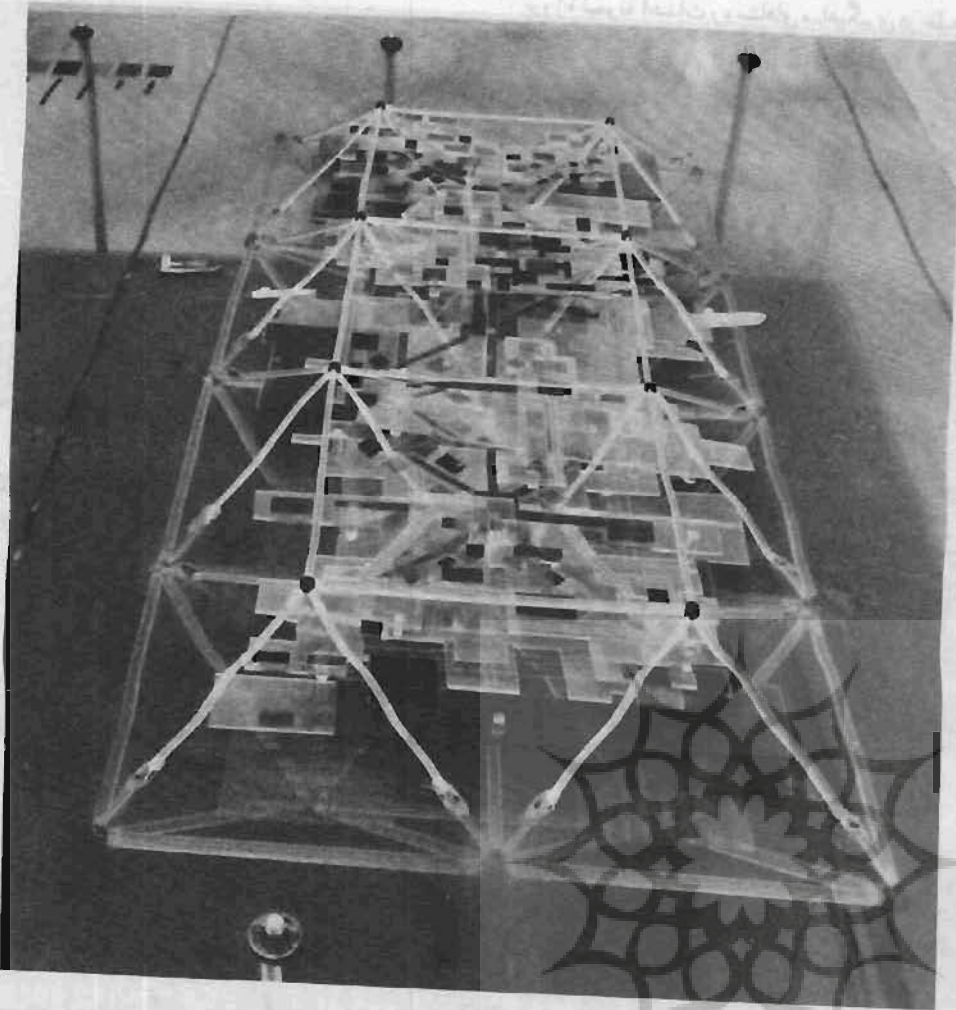
تکنولوژی باید ساده و قابل استفاده عملی خود افراد ذی نفع باشد. غالب مصالح ساختمانی از مواد موجود در محل تأمین خواهد شد، ساختار شهر باید پویا و دارای توانایی انطباق با نیازهای متغیر باشد. مجتمع روستایی شامل کارخانه تولید گاز سوختنی از فضولات زیستی (بیوگاز)، مولد برق بانی، واحد تولید انرژی خورشیدی و یک باغ میوه برای رفع نیازمندیهای ساکنان محلی خواهد بود.

فرانسه

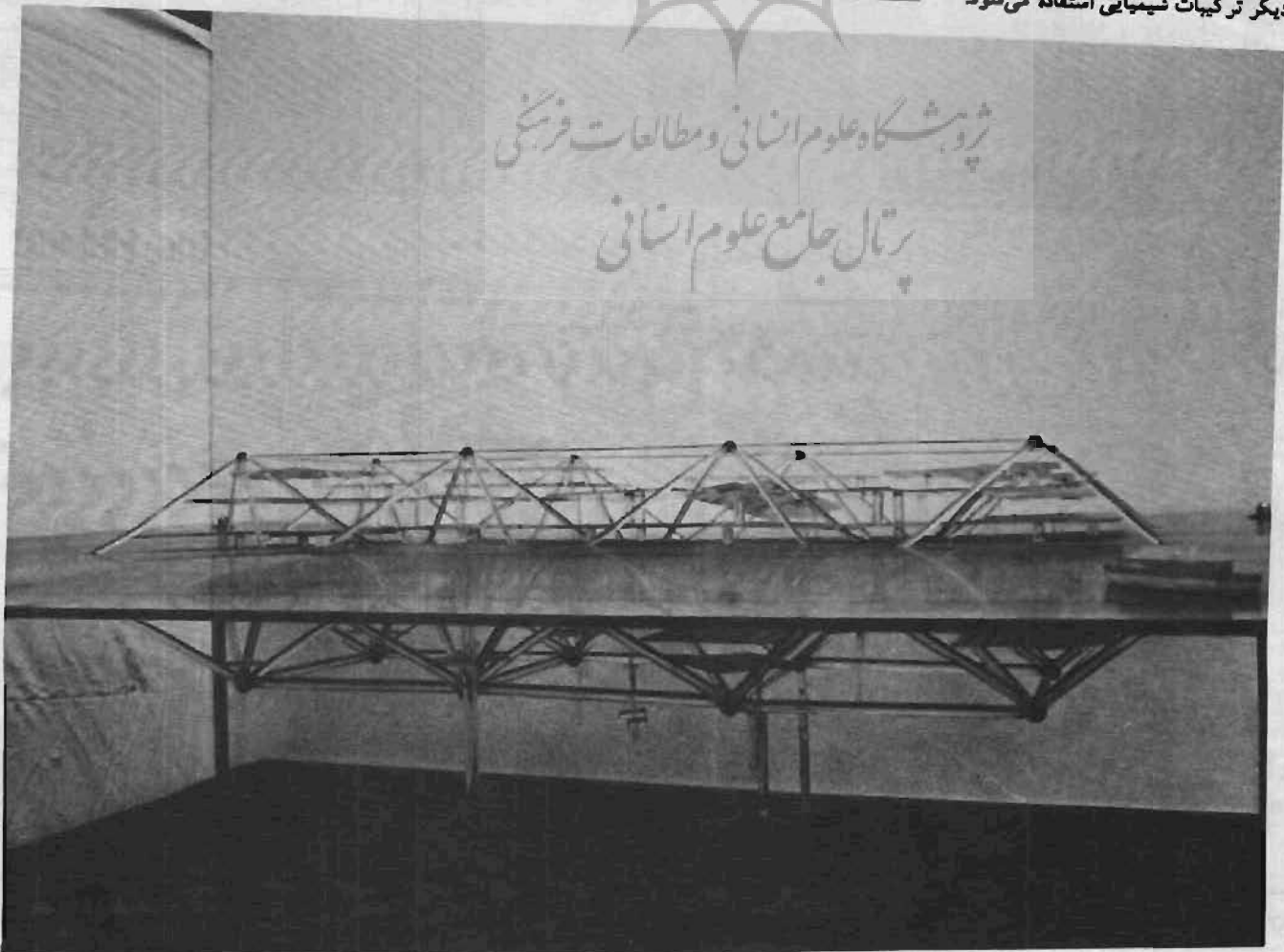
مهندسین طراح
پیر آلن اونیاک
گریستیان منو
گریستوف داگن
اوا استروزیسکا

پروژه اکوآپل (دریانههر)، طرح عظیمی برای یک شهر دریایی است. این واحد ستاور متحرک در حالی که شهر مستقلی است برای زندگی ده هزار نفر و خانواده‌های آنان و برای بهره‌برداری از منابع دریایی نیز مورد استفاده قرار خواهد گرفت.

فعالیت مردم اکوآپل شامل کشاورزی دریایی، پرورش انواع صدفها، بهره‌برداری از خرده فلزات و نیدروکربورها، شیرین کردن آب دریا، پتروشیمی، متالورژی و تحقیقات است. این ساختار لوله‌ای سه‌بعدی از هشت جفت هرم تشکیل شده است. جفت‌های آنها در بخش فوقانی خود دارای بخش وسیعی برای سکونت نزدیک به ۳۰۰۰ تن می‌باشند که عملاً به روستاهایی کوچکتر تقسیم شده است. هر کدام از این دهکده‌های واقعی شامل اماکن خدمات عمومی، مغازه‌ها، وسایل گذراندن اوقات فراغت، و صفحات جذب انرژی خورشیدی است که در بناهای مسکونی نصب شده است. سیستم ترابری و ارتباطات در سه طبقه در جریان است و به عنوان وسیله‌ای برای رسیدن به روستاها به کار می‌رود. این سیستم به محورهای دیگری متصل می‌شود که آن‌ها هم به شبکه ترابری اصلی در اکوآپل یعنی قطارهای هوایی و فرودگاههای هلیکوپتر و غیره پیوسته است. برای مقابله با نسک محیط دریایی پروژه از مصالح شیمیایی مانند الیاف کربن و الیاف ایتیک و صمغ مصنوعی و دیگر ترکیبات شیمیایی استفاده می‌شود.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

خانه‌های

فرده

اندونزی

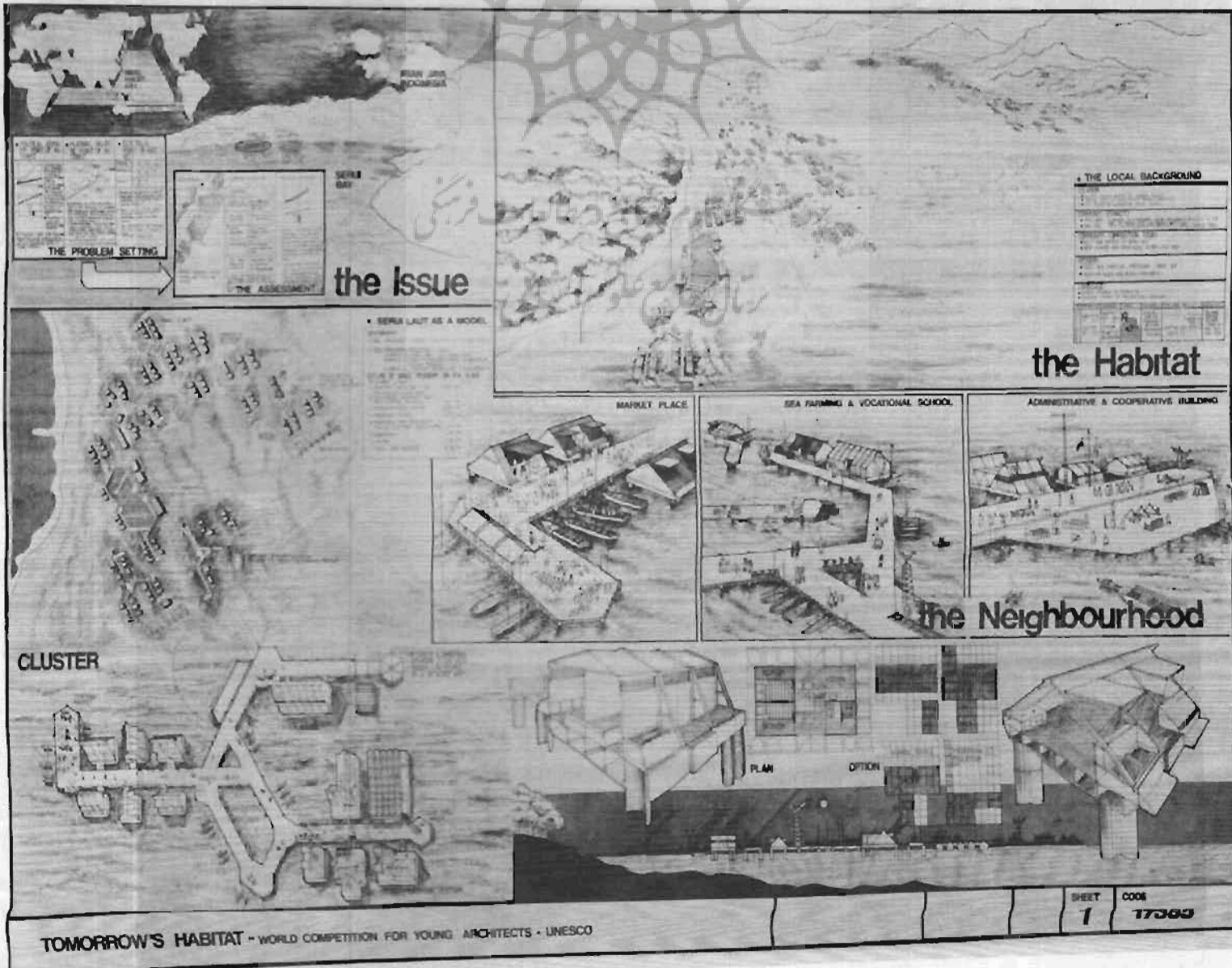
مهندسین طراح

آریگ هدایت

هندرو سانگ کویو

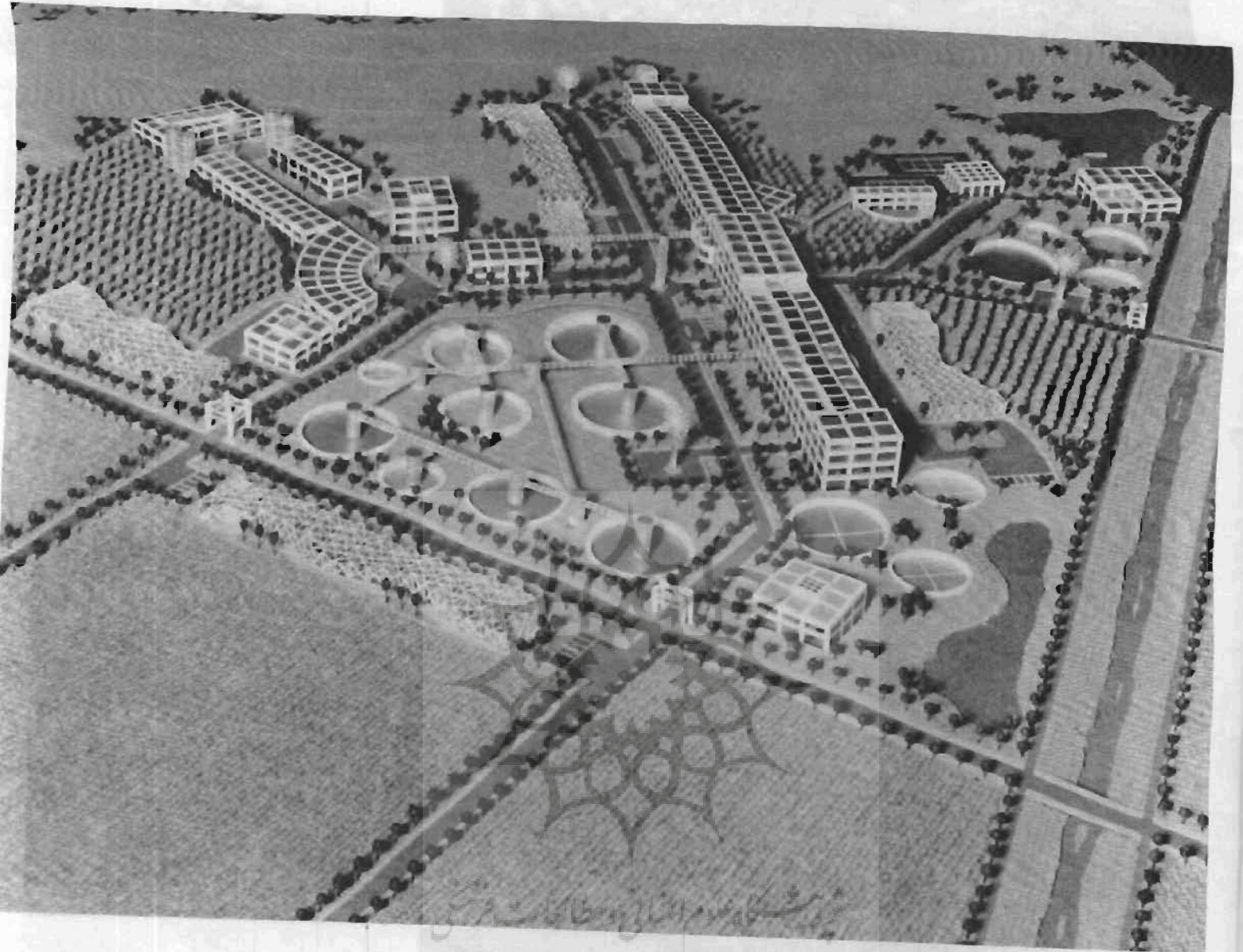
خانه‌های
فره‌ا

پروژه نمونه احداث روستاهای ماهیگیری در خلیج سروی واقع در ایریان جایای اندونزی. بیشتر این جامعه‌های کوچک ساحلی تلاشگر که زندگی بخورونمیری دارند، اینک به صورت گروههایی حاشیه‌ای درآمده‌اند که با آنان را به مناطق دیگر کوچ می‌دهند یا ادارشان می‌سازند که به حرفه‌های دیگری پردازند. مهندسان مجموعه ساختمانهایی بر فراز بایه‌های بلند در نظر گرفته‌اند که دارای واحدهای مسکونی، حوضچه‌های تکثیر جانداران دریایی، بازار، مدرسه، تعاونیها و ساختمانهای اداری است. البته مردم سروی نمی‌توانند انتظار داشته باشند که خانه‌های آینده ایشان مشابه ساختمانهای سر به فلک کشیده، و متناسب با شرایط اجتماعی و اقتصادی پیشرفت از لحاظ محیط مادی (یعنی از نظر معماری) لزوماً باید در چهارچوب توسعه چندجانبه هر جامعه صورت پذیرد. بدین ترتیب طرح پیشنهادی امکان می‌دهد که سیمای معماری طرحریزی شده برای خلیج سروی از نظر شکلیتی به صورتهای دیگری نیز درآید که متناسب با سایر شرایط اجتماعی و اقتصادی باشد.

ژاپن

مهندسین طراح
مونه توشی کاواگوشی
ریوکو کاواگوشی

پروژه «مجتمع کشاورزی حومه‌ای» براساس اندیشه
 ایجاد رابطه متقابل میان اجتماعات شهری و
 روستایی، ضمن استفاده از تکنولوژی پیشرفته
 پایه‌گذاری شده است. ساختمان اصلی که به طور
 خطی در نظر گرفته شده شامل واحدهای مسکونی،
 مراکز آموزشی و یک مجتمع کنت و صنعت است.
 منازل دهقانان در دو سوی یک گذرگاه همگانی در
 طبقه همکف یک ساختمان سه طبقه واقع است. دیگر
 ساختمانها محوطه‌های پرورش سمور و مساکیان و
 «گرم‌خاکی» را در خود جای داده است. استخرهای گرد
 (در سمت چپ ساختمان اصلی) برای کشت یاقوت‌های
 دریایی و جلبک‌های سبز است. اطراف ساختمانهای
 مجتمع را مزارع و باغها احاطه کرده‌اند. مصارف
 انرژی از منابع بادی و خورشیدی و تهیه گاز متان از
 طریق تخمیر زباله‌ها و فضولات زیستی تأمین
 می‌شود. رودخانه (در سمت راست) و دریاچه (قسمت
 بالای سمت راست)، فضای مناسب برای آرامش و
 آسایش حیات وحش، و پیشگیری از سیل را فراهم
 می‌آورد.

CLUS
 TO

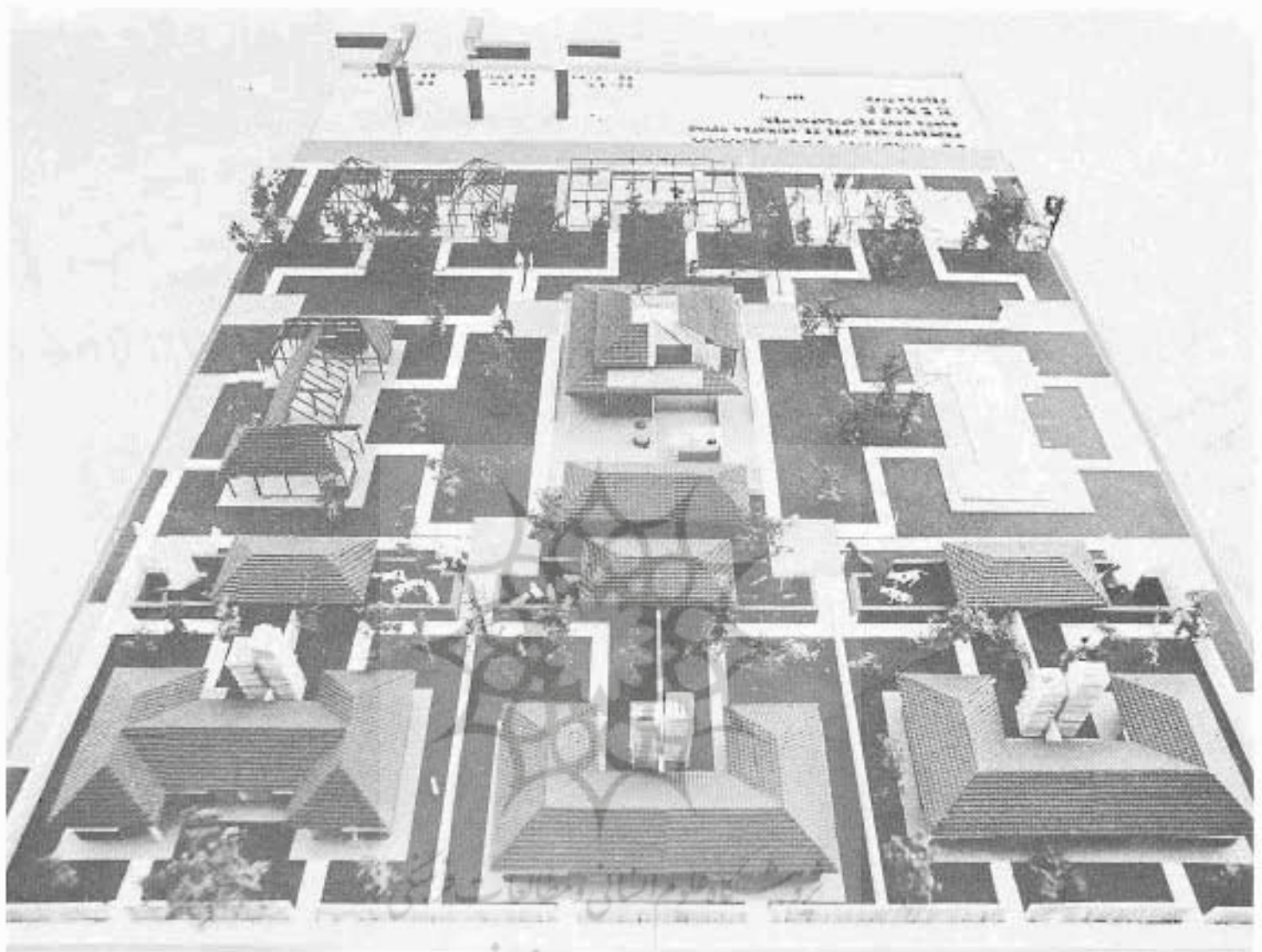
مکزیک

مهندس طراح

خوزه دو آریمانتا مویانو لوبز

فودا

خانه‌های

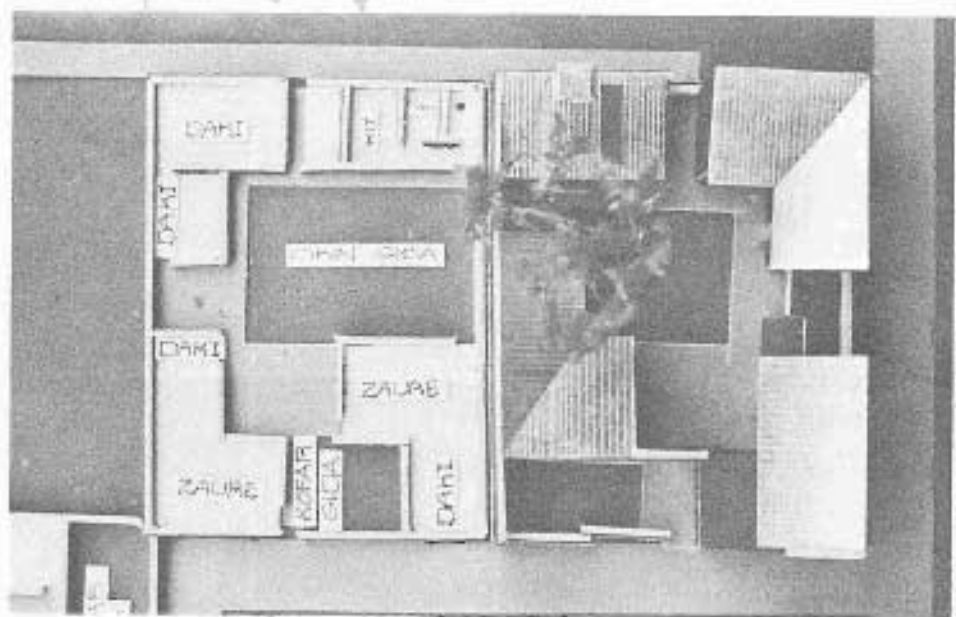
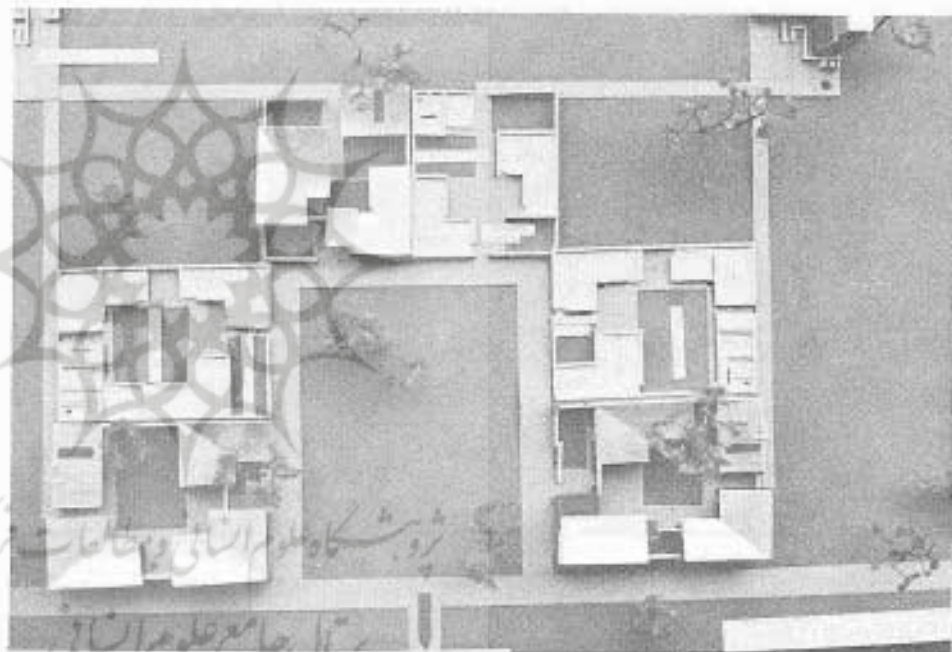
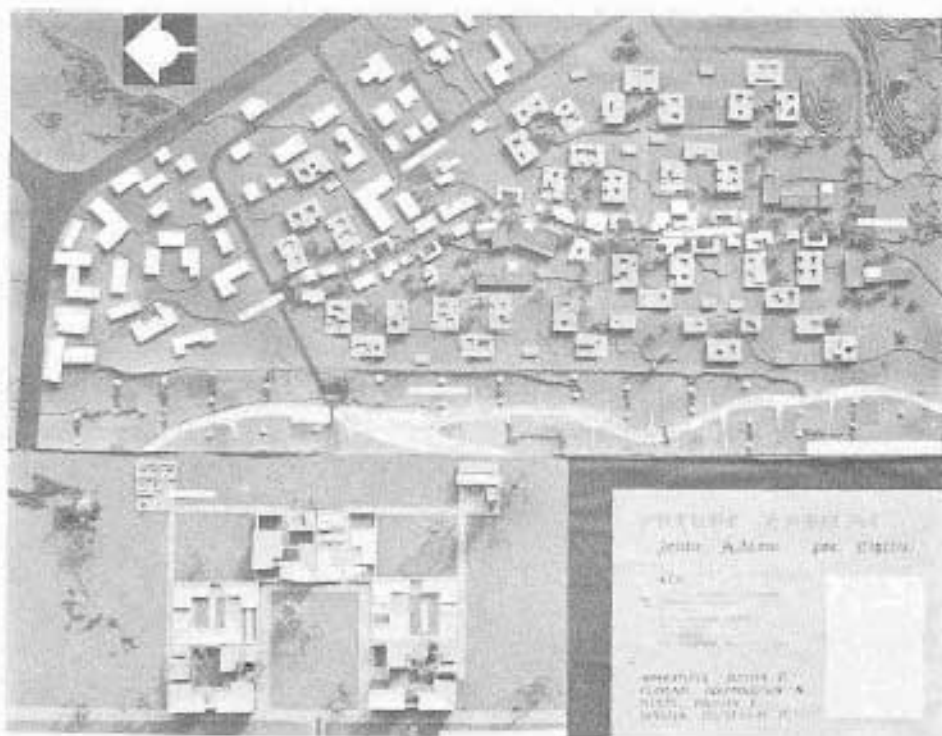
هدف پروژه خانه‌های روستایی قطعاً تجدید ساز ماندنی مراکز تجمع کوچک روستایی برانگنده با حفظ ویژگی سنتی زندگی روستایی است. در این پروژه ایجاد مجتمع‌هایی مستطیل از ۱۶ تا ۲۰ واحد مسکونی پیشنهاد شده است که هر واحد مسکونی یک خانواده را جای می‌دهد. آندیشه ایجاد این مجتمع‌ها از رسم هسایگی در مکزیک الهام گرفته است که به موجب آن واحدهای مسکونی معمولاً در اطراف یک حیاط مرکزی قرار می‌گیرند. این واحدهای مسکونی قطعه‌ای به شکل پره‌های آسیاب بادی است که درهای ورودی جداگانه‌ای برای انسان و حیوان دارد. میان هر واحد مسکونی یک هسته بهداشتی وجود دارد که در آن از بدیده‌های طبیعی چون انرژی خورشیدی و بادی و آب باران استفاده می‌شود. مجموعه این واحدهای مسکونی کویها را تشکیل می‌دهد. و پایه کار گرفتن سیستم تعاونی می‌توان این گونه مجتمع‌های مسکونی قطعه‌ای را با هزینه‌های کم احداث کرد.

نیجریه

مهندسین طراح
 آ. دونکان اریو مجوا
 آ. سوبولا اولوسگون
 ای. ندیم بانی
 د. آ. ادارا مولاجافت

پروژه تجدید سازمان و احیای کویبی واقع در حومه شهر جوس موسوم به جتا ادمو. این کوی نوعی حلیی آباد است زیرا در نتیجه رشد جمعیت جوس پدید آمده است و بیشتر به نمونه‌های رشد سنتی شباهت دارد تا به یک برنامه طراحی شده از قبل. مردم این کوی در اصل به دو گروه فونسا و بیروم منسوبند. طرح این کوی از مفهوم سنتی رایج میان گروه فونسا سرچشمه می‌گیرد، بدین مفهوم که مجتمع در گذشته دو تلاقگاه دانسته و این دو سابقاً کاخ و راسته بازار بوده است که اینک در نمونه پیشنهادی این دو تلاقگاه به دو مرکز تبدیل شده است؛ یکی مرکز فعالیت‌های اجتماعی و اقتصادی، و دیگری مرکز فعالیت‌های آموزشی و کارآموزی (مرکز آموزش حرفه‌ای، میدان ورزش و تفریح و غیره) که سعیر پیاده‌رو سربونیده‌ای این دو را به هم متصل می‌کند. جمعیت این کوی ۲۷۳۶ تن است که در مجتمعی از خانه‌های آجری در اطراف حیاطی که از چند جهت قابل استفاده است جای خواهند گرفت.

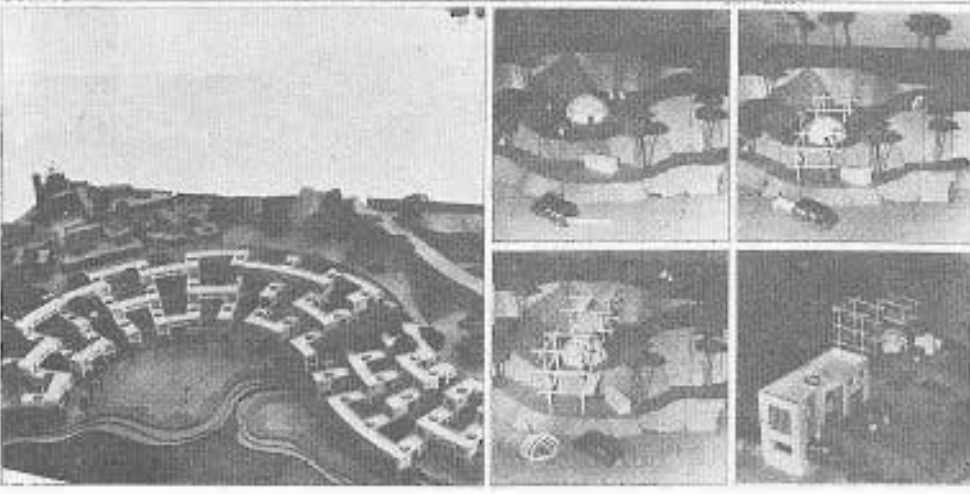
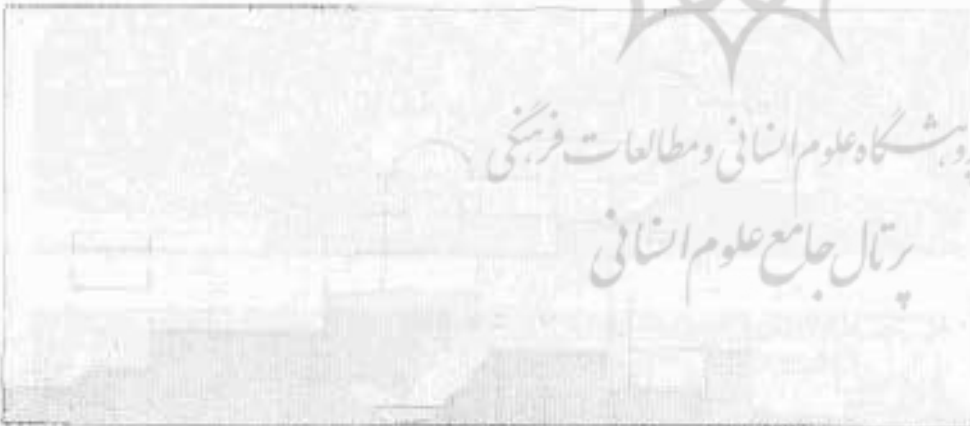
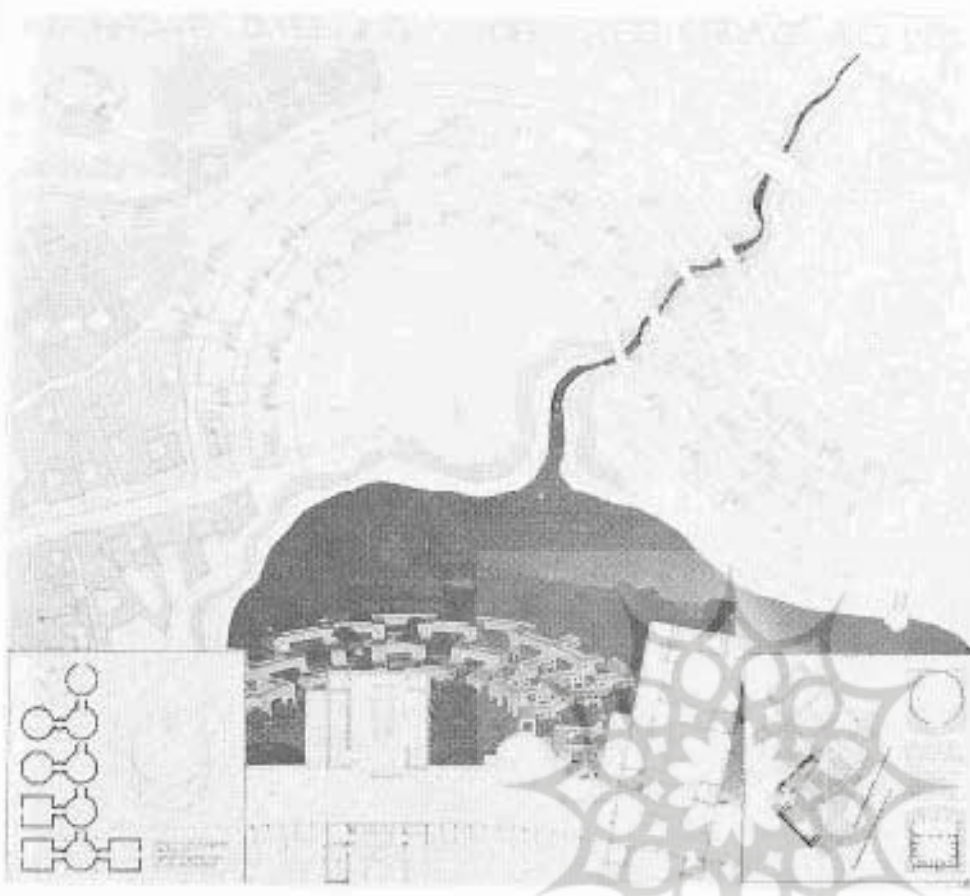

شوروی

مهندسین طراح
 الکساندر زوسیک
 سرگنی ریسبگف
 اناتولی زاگروونی
 ناتایانا ریسپکوا

پروژهٔ اسکان جهل خانوار جادر نشین پیشین که در کرانه‌های دریاچه ایسیک کول جمهوری قرقیزستان شوروی زندگی می‌کنند.

«اسکان جادر نشینان قرقیز در آسیای مرکزی شوروی تغییرات بسیاری در شیوهٔ زندگی خانواده و قبیله، و اشکال سنتی صرف اوقات فراغت و ارتباط آنها فراهم آورده است. معذک سنت زندگی خانوادگی سه نسل با هم هنوز در خانه‌های قرقیزها پابرجاست. این مجتمع متشکل از جهل واحد مسکونی مطابق اصولی طرح شده است که جادر نشینان قرقیزی از قبل مراعات می‌کرده‌اند، و آن برپا کردن چادرهای پوستی به شکل نعل اسی بوده است... از سوی دیگر طرح روستاهای ثابت سنتی آسیای مرکزی نیز به عنوان الگویی برای طرح ساختمانی مطابق مورد استفاده قرار گرفته است... بین واحدهای مسکونی که در جنبه‌های مختلف شبیه کوهستانی قرار دارند سه خیابان سرسوسیده وجود دارد که در آنها مغازه‌ها و واحدهای خدماتی و قهوه‌خانه‌ها جای خواهند گرفت.»

1 LE VILLAGE DES FLEURISTES AUX ALENTOURS DU HÔTÂY (LAG DE L'OUËST) À HANOÏ

VERS LE XIe SIÈCLE, AUX MONTAGNES DU HÔTÂY, DANS LES BANLIEUX NORD ET NORD-EST DE HANOÏ (L'ANCIEN CAPITAL ROYAL), SURGÈSSENT DES VILLAGES SPÉCIALISÉS EN DIVERSES BRANCHES DE L'AGRICULTURE ET DE L'ARTISANAT. LA FLORICULTURE Y OBTIENT UN RÔLE HONNORABLE. CAR ON AIME LES FLEURS, QU'ON SE TROUVE NOTAMMENT AUX JOURS DE FÊTE, AUX MARIAGES, AUX FUNÉRAILLES À L'OCCASION DU "TET" (NOUVEAU AN LUNAIRE) EN CHÔSE DES MARCHÉS SPÉCIAUX DE FLEURS DANS LES RUELLAS DE HANOÏ.

LA FLORICULTURE DOMINE DE TECHNIQUES MINUTIEUSES ET DÉLICATES, MAIS LES CAPRICES DU CLIMAT PESENT. TOUTOURS MUSIBLES, LA CHALEUR DE JETÉ, LE FROID DE LA MOISSON, NORD-EST EN HIVER.

ANTEN BENTON DU VILLAGE

LEU DÉTROI ET DE CRÉATION

LIEU TOURISTIQUE

TERRAIN POUR PLANTER À FLEURS

JARDIN DE CHAQUE FAMILLE

LIEU DE WEEK-END

LE JOUR DE FÊTES TRADITIONNELLES

LE JOUR DE FÊTES TRADITIONNELLES

CE PROJET ENVISAGE UNE RECONSTRUCTION D'UN VILLAGE DES FLEURISTES EN TENANT COMPTE TANT DES EXPÉRIENCES TRADITIONNELLES QUE DES TECHNIQUES NOUVELLES (SERIES ATTACHÉES ÉNERGIE GÉOTHERMIQUE, TET EN MAINTIENANT L'ÉQUILIBRE DE L'ENVIRONNEMENT VIVANT).

پروژه بازسازی یک روستای دریاچه‌ای در نزدیکی هانوی، که کار مردمش پرورش گل است، بر مبنای تجارب سنتی و استفاده از شیوه‌های نوین گرمخانه‌ای و بهره‌برداری از گرمای زمین طراحی شده است. این طرح امکان تلفیق واحدهای مسکونی با باغچه‌ای برای هر خانواده و نیز بازار فروش گل را نیز فراهم می‌آورد.

هر واحد مسکونی علاوه بر جای دادن افراد، امکان تولید و پرورش گل را نیز فراهم می‌سازد. طبقه همکف از تهویه مناسب برخوردار است و محوطه داخلی منزل با باغچه بیرونی ارتباط دارد. در فصل سرما این دو محوطه به وسیله حصارهای خیزرانی یا ترکیب کنسولی از هم جدا می‌شوند. طبقه همکف محلی است برای تسهیلات فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی و همچنین برای استراحت و کارهای تفریحی. قلمستانها نیز در همین سطح قرار می‌گیرند. اتاقهای نشیمن و خواب در طبقه اول جای دارند، و فضای زیر شیروانی به عنوان گرمخانه برای گلخانه‌های طسریف و پرورش نشاء در نظر گرفته شده است.

جمهوری سوسیالیستی ویتنام

مهندسين طراح
نگوين هوانگ ها
لوتی دیم دونگ
هوانگ دینه توان